

סֵדֵר הַלְמִוּד לְיוֹם י"ח טַבָּט:

סֵדֵר לְקוֹטִי מוֹהֲר"ן הַיְיִמִּי:

כִּי הַתּוֹרָה הִיא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַשֵּׁם הוּא הַכְּלִי שֶׁל הַדְּבָר, שְׁבִהַשֵּׁם הַזֶּה נִגְבַּל הַחַיּוֹת שֶׁל הַדְּבָר הַזֶּה. כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית ב): "נִפְּשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", שְׁבִהַשֵּׁם נִגְבַּל הַנֶּפֶשׁ וְהַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דְּבָר. וְעַל כֵּן כְּשֶׁקוֹרִין אֶת הָאָדָם בְּשֵׁמוֹ, הוּא מְזַמֵּן תְּכַף אֶצְלוֹ, מַחֲמַת שְׁבִהַשֵּׁם נִגְבַּל כָּל הַנֶּפֶשׁ וְהַחַיּוֹת שְׁלוֹ. וְכֵן הַתּוֹרָה הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שְׁשָׁם נִגְבַּל הַחַיּוֹת מֵחַי הַחַיִּים. כִּי הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת מַדּוֹת, כִּי יֵשׁ בְּהַתּוֹרָה אוֹתוֹת וְתִבּוֹת וּפְסוּקִים וּפְרָשִׁיּוֹת וּסְדָרִים, שֵׁהֵם בְּחִינַת מַדּוֹת, שְׁבִהֵם נִגְבַּל הַחַיּוֹת בְּמַדָּה. וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַדּוֹת, יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַחַיּוֹת. כִּי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה קוֹרִים אֶת הַחַיִּים, וּמְשִׁיכִין אֶת הַחַיּוֹת לְתוֹךְ הַמַּדּוֹת, שֵׁהֵם בְּחִינַת יָמִים. וְזֶה שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ל"ט): "וּמַדַּת יָמֵי מָה הִיא", הֵינּוּ שֶׁהַתּוֹרָה שֶׁהִיא בְּחִינַת מָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (דְּבָרִים ו): "מָה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים", הִיא בְּחִינַת מַדּוֹת וְיָמִים כַּנֶּ"ל. שְׁעַל יְדֵי קוֹרִין אֶת הַחַיּוֹת לְתוֹךְ הַמַּדּוֹת וְהַיָּמִים, שְׁבִלֹא זֶה לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַחַיּוֹת מַחֲמַת רַבּוּי אֹר. וְזֶה: "וְקָרָא בּוֹ כָּל יָמֵי חַיָּו", שְׁעַל-יְדֵי הַתּוֹרָה קוֹרֵא אֶת הַחַיּוֹת לְתוֹךְ הַיָּמִים וְהַמַּדּוֹת כַּנֶּ"ל.

וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בַּפֶּה דִּיקָא, כִּי כְּשֶׁצָּרִיכִין לְקַרֹּת אֶת אֶחָד בְּשֵׁמוֹ צָרִיךְ לְקַרֹּתוֹ בַּפֶּה דִּיקָא, וְאִי אֲפָשָׁר לְקַרֹּתוֹ בְּשֵׁמוֹ בְּמַחְשָׁבָה בְּעֵלְמָא. כֵּן אִי אֲפָשָׁר לְקַרֹּת אֶת חַי הַחַיִּים בְּשֵׁמוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַפֶּה, וְלֹא עַל-יְדֵי הַמַּחְשָׁבָה לְבַדָּה.

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל (ערויבין נ"ד): "כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצָאֵיהֶם" –
 לְמוֹצָאֵיהֶם בַּפֹּה. לְמוֹצָאֵיהֶם בַּפֹּה דִּיקָא, שְׁעַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכָה
 לְחַיִּים כַּנֶּ"ל. נִמְצָא עַל-יַדֵּי עֶסֶק הַתּוֹרָה, מִמְּשִׁיכֵי אַרְיֵכוֹת יָמִים,
 וְאִזּוֹ זוֹכָה לְדַעַת. כִּי הַדַּעַת וְהַשֶּׁכֶל הוּא בְּעַצְמוֹ הַחַיּוֹת כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (קֹהֶלֶת ז): "הַחֲכָמָה תַּחֲיֶיהָ אֶת בְּעַלְיָהּ", כִּי הַשֶּׁכֶל הוּא עֵקֶר הַחַיּוֹת.
 וְעַל-יַדֵּי-זֶה הַדַּעַת, יְכוּלִים לְקָרֵב וּלְהוֹכִיחַ אֶת מִי שֶׁצָּרִיכִין לְהוֹכִיחַ:

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי הַסְּתָרוֹת. וְכִשְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר בְּהַסְּתָרָה אַחַת,
 גַּם בֶּן קָשָׁה מְאֹד לְמִצְאוֹ. אֲךָ אֶף-עַל-פִּי-כֵן, כִּשְׁהוּא נִסְתָּר
 בְּהַסְּתָרָה אַחַת, אֲפֹשֶׁר לִיגַע וּלְחַתֵּר עַד שִׁיִּמְצָא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 מֵאַחַר שִׁיּוֹדַע שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ. אֲבָל כִּשְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 נִסְתָּר בְּהַסְּתָרָה תּוֹךְ הַסְּתָרָה, דְּהֵינּוּ שְׁהַהַסְּתָרָה בְּעַצְמָהּ נִסְתָּרַת
 מִמֶּנּוּ, דְּהֵינּוּ שְׁאֵינּוּ יוֹדַע כָּלֵל שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ, אֲזִי אֵי
 אֲפֹשֶׁר כָּלֵל לְמִצְאָה אוֹתוֹ מֵאַחַר שְׁאֵינּוּ יוֹדַע כָּלֵל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
 וְזֶה בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"א): "וְאַנְכִי הַסְּתֵר אֶסְתִּיר" דְּהֵינּוּ שְׁאֶסְתִּיר
 הַהַסְּתָרָה, שְׁלֹא יִדְעוּ כָּלֵל שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר. וְאֲזִי בּוֹדֵאֵי אֵינּוּ
 יְכוּלִים לְמִצְאָה אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, מֵאַחַר שְׁאֵינּוּ יוֹדַע כָּלֵל שְׁצָרִיד לְבַקֵּשׁ
 אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵינּוּ יוֹדַע כָּלֵל שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ, כִּי
 הַהַסְּתָרָה בְּעַצְמָהּ נִסְתָּרַת כַּנֶּ"ל.

אֲבָל בְּאַמַּת אֲפֵלוּ בְּכָל הַהַסְּתָרוֹת, וְאֲפֵלוּ בְּהַהַסְּתָרָה שְׁבַתּוֹךְ
 הַסְּתָרָה, בּוֹדֵאֵי גַם שֵׁם מְלַבֵּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי בּוֹדֵאֵי
 אֵינּוּ שׁוֹם דָּבָר שְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ חַיּוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּלַעֲדֵי חַיּוֹתוֹ
 לֹא הָיָה לוֹ קִיּוּם כָּלֵל. וְעַל-כֵּן בּוֹדֵאֵי בְּכָל הַדְּבָרִים, וּבְכָל הַמַּעֲשִׂים,
 וּבְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת, מְלַבֵּשׁ שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל. וְאֲפֵלוּ אִם, חַס
 וְשָׁלוֹם, עוֹשִׂין דְּבַר עֲבָרָה, שְׁהוּא שְׁלֹא כָרְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עִם
 כָּל זֶה בּוֹדֵאֵי יֵשׁ שֵׁם חַיּוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲךָ שְׁהוּא בְּהַעֲלֵם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ב'קמח - צמח מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שעי"י ישיבת תיקון המידות

וּבְצַמְצוּם גָּדוֹל. וְהַתּוֹרָה הִיא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר, נִמְצָא שְׂבָבָל
הַדְּבָרִים, וּבְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת, אֲפִלּוּ מִחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שֶׁל
עֵבֶרָה, חַס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ שָׁם גַּם כֵּן הַתְּלַבְּשׁוֹת הַתּוֹרָה, אֵךְ שֶׁהוּא
בְּהַעֲלֵם וּבְצַמְצוּם גָּדוֹל, בְּבַחֲיִנַת הַסְּתָרוֹת:

כִּי 'עֵבֶר וְשָׁנָה נַעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם
לְבָרְכָה (יוֹמָא פ"ו:), דְּהֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי הָעֵבֶרּוֹת הוּא מְהַפֵּךְ דְּבָרֵי
אֱלֻקִּים חַיִּים, וְעוֹשֶׂה צְרוּפִים אַחֲרֵים בַּתּוֹרָה, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵאִסּוּר
הִתֵּר, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה ה'): "הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע"
וְכוּ'. נִמְצָא שֶׁאֲפִלּוּ בְּתוֹךְ הָעֵבֶרּוֹת מְלַבֵּשׁ שָׁם חַיּוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
דְּהֵינּוּ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. רַק שֶׁהוּא בְּהַעֲלֵם. דְּהֵינּוּ שְׂמַחֲמַת
הָעֵבֶרּוֹת, הַפֶּךְ הַצְרוּפִים שֶׁל הַתּוֹרָה, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵאִסּוּר הִתֵּר
כַּנִּ"ל, עֵבֶר וְשָׁנָה נַעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר, וְזֶה בְּבַחֲיִנַת הַסְּתָרָה אַחַת.
וְכִשְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר מִפְּנֵי בְּהַסְּתָרָה אַחַת, דְּהֵינּוּ בְּבַחֲיִנַת הַנִּ"ל
שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר, גַּם כֵּן קָשָׁה מְאֹד לְמַצְאוֹ, מֵאַחַר שֶׁכְּבָר נַעֲשֶׂה
לוֹ כְּהִתֵּר. אֲבָל עִם כָּל זֶה אֲפֹשֶׁר לִיגַע וְלַחֲתוֹר עַד שֶׁיִּמְצָא אוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, מֵאַחַר שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יוֹדַע שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר. עַל-כֵּן
אֵף שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר מִפְּנֵי, וְכְּבָר נַעֲשֶׂה לוֹ הָעֵבֶרּוֹת כְּהִתֵּר.
עִם כָּל זֶה אֲפֹשֶׁר שֶׁיִּשְׁיֵב אֵל לְבוֹ זֶה בְּעֲצָמוֹ, דְּהֵינּוּ מֵה שֶׁנִּפְל
וְהִגִּיעַ לְבַחֲיִנַת נַעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר, וַיִּבְקֹשׁ וַיַּחֲתוֹר עַד שֶׁיִּצָּא מִזֶּה,
מֵאַחַר שְׁעַל כָּל פָּנִים יוֹדַע מִזֶּה שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר.

אֲבָל דַּע, שֶׁיֵּשׁ עוֹד בְּבַחֲיִנַת הַסְּתָרָה בְּתוֹךְ הַסְּתָרָה. דְּהֵינּוּ
שֶׁהַסְּתָרָה בְּעֲצָמָה נִסְתָּרָת, שֶׁאֵינּוּ יוֹדַע כָּלֵל שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר מִפְּנֵי, דְּהֵינּוּ שֶׁאֵינּוּ יוֹדַע כָּלֵל שֶׁנִּהְפֶּךְ אֶצְלוֹ הָאִסּוּר
לְהִתֵּר, רַק כָּל הַדְּבָרִים רָעִים דּוֹמּוֹת לוֹ לְמִישׁוֹר גָּמוֹר, חַס וְשָׁלוֹם.
הֵינּוּ אֵם, חַס וְשָׁלוֹם, אַחַר שֶׁעֵבֶר וְשָׁנָה, עוֹשֶׂה יוֹתֵר עֵבֶרּוֹת, חַס

וְשָׁלוֹם, אֲזַי נִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֲפֹלוּ זֹאת שֶׁיִּדַע שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר, רַק
 שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל מִשׁוּם נִדְנֹד אֲסוּר, וְהַכֹּל הוּא יִשָּׁר בְּעֵינָיו. וְזֶה
 בְּחִינַת הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה, שֶׁהַסְתָּרָה בְּעֶצְמָה נִסְתָּרַת
 כַּנ"ל. וּבְאַמֶּת גַּם בְּתוֹךְ הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה, גַּם שָׁם
 מְלַבֵּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, דְּהֵינּוּ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, כִּי בְּלִעְדָּיו אֵין חַיּוֹת
 לְשׁוּם דָּבָר כַּנ"ל. רַק שֶׁעַל-יְדֵי רַבּוּי הָעֲבֵרוֹת הִפְךָ דְּבָרֵי אֱלֹקִים
 חַיִּים לְגַמְרֵי, עַד שֶׁנִּהְפָּךְ אֲצִלוֹ מִחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה לְפִתְיוֹת. עַד
 שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל אֲפֹלוּ זֶה בְּעֶצְמוֹ שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר כַּנ"ל, שֶׁזֶּה
 בְּחִינַת הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה כַּנ"ל.

סדר קצור לְקוֹטֵי מַוְתָּרִין הַיּוֹמִי:

ד גַּם עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה זוֹכִין לְאַרְיֵכַת יָמִים, כִּי עַל-יְדֵי עֶסֶק
 הַתּוֹרָה קוֹרִין אֶת חַיֵּי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ כְּבִיכּוֹל וּמְשִׁיכִין מִמֶּנּוּ
 חַיִּים וְאַרְיֵכוֹת יָמִים. וְצָרִיכִין לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה בַּפֶּה וּבַיָּד לְהוֹצִיא
 דְּבָרֵי תּוֹרָה מִפִּיו וְאִזּוֹ זוֹכִין לְקָרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וּלְהַמְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ חַיִּים
 וְאַרְיֵכוֹת יָמִים:

ה יֵשׁ שְׂתֵי בְּחִינּוֹת הַסְתָּרָה כִּי יֵשׁ הַסְתָּרָה וְיֵשׁ הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ
 הַסְתָּרָה. וּכְשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר בְּהַסְתָּרָה אַחַת גַּם כִּן קָשָׁה מְאֹד
 לְמַצְאוֹ אֵךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲפֹשֶׁר לִיגַע וּלְחַתֵּר עַד שֶׁיִּמָּצֵא אוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, מֵאַחַר שֶׁיּוֹדֵעַ עַל כָּל פָּנִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ.
 אֲבָל כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר בְּהַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה דְּהֵינּוּ
 שֶׁהַסְתָּרָה בְּעֶצְמָה גַּם כִּן נִסְתָּרַת מִמֶּנּוּ שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל שֶׁהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֲזַי אֵי אֲפֹשֶׁר לְמַצְאוֹ אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מֵאַחַר
 שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְדַע כִּי מִי שֶׁעוֹבֵר וְשׁוֹנֵה חַס
 וְשָׁלוֹם הוּא נוֹפֵל לְהַסְתָּרָה אַחַת וְאֲזַי אֶף-עַל-פִּי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְצֵאת
 וּלְשׁוּב כִּי כָּבֵד נִסְתָּר מִמֶּנּוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנַעֲשֶׂה לוֹ כְּהִתֵּר

על ידי רבוי העוונות, כי השם יתברך נסתר עתה מאתנו בעוונותינו הרבים בהסתרה שבתוך הסתרה בבחינת: "ואנכי הסתר אסתיר" (דברים ל"א יח). אבל על ידי עסק התורה מגלין ההסתרות עד שפועלין שגם הרחוקים מאד ישמעו קול הכרוז והתוכחה של התורה (הינו שנופלין לו הרחוקי תשובה מהסתרי תורה המלבשת בתוך העברות וההסתרות ("באבי הנחל"). ועין עוד שם שזהו ענין מקום שבעלי תשובה עומדין וכו'. ועוונות נתהפכין לזכויות עין שם:) עד שישובו כלם אל ה':

סדר השי פוהר"ן היפני:

שלג (מג) אומר על רבי נתן ורבי נפתלי (זי"א זענען זיך גאר דימיטן) [הם יהלומים] גם פעם אחת אומר לאחד שהיה אומר לפניו זכרונו לברכה על הרב רבי נתן זכרונו לברכה שיודע בברור שבודאי יהיה צדיק גמור (גוטער יוד), והקפיד עליו רבנו זכרונו לברכה ואמר לו אני אומר לך שהוא כבר צדיק (ער איז שוין א גוטער יוד). גם אומר להרב רבי נתן והרב רבי נפתלי זכרונו לברכה בעת שנתקרבו אליו, הלא יש לי עמכם הכרות מכבר, רק שזה זמן כביר אשר לא התראינו פנים זה עם זה, ועכשו אנו רואין עצמנו זה עם זה. (מיר קענען זיך שוין פון לאנג, נאר סע שוין אלאנגע צייט אז מיר האבן זיך שוין ניט גיזעהן, און היינט זעהין מיר זיך):

אומר המעתיק שמעתי שפעם אחת היה הרב הצדיק הקדוש מברדיטשוב בטירהאויצע, ובשעה שהיה מסב על הסעדה עם קהל עם ועדה גדולה, הפליג מאד במעלת קדשת רבנו זכרונו לברכה מצד עצמו, לבד מגדל קדשת זכות אבותיו זכרונו לברכה. ואחר כך הפליג מאד במעלת המקרבים של רבנו זכרונו לברכה, ואמר, שהוא יודע שרבים ככלם הם לומדים מפלגים, יראים ושלמים ואנשי מעשה וכו'. ואז אומר על הרב רבי נתן

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

בְּקִנּוּי מִזְוָה רַבִּי זְצַ"ל "עַד לְעֵצֵי מַקְוֵה שִׁדְּךָ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבֵּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ע

זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁהוּא צַדִּיק. וְאַחֲר־כֵּן בְּנִסְעוֹ מִשָּׁם וַיָּשָׁב עִמּוֹ
בְּעִגְלָה שְׁלוֹ הָרַב רַבִּי שְׁמוּאֵל יִצְחָק זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִטְּשַׁעְהָרִין,
וְאָז אָמַר לוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ הַנִּזְכָּר: תֵּאֱמִין לִי, אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ
שֶׁהָעוֹלָם יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, אִזּוֹ הָיִיתִי צוֹעֵק בְּקוֹל גָּדוֹל מִסּוֹף הָעוֹלָם
וְעַד סוּפוֹ, שְׁכָל מִי שָׂרוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר וְצַדִּיק וְעוֹבֵד הַשֵּׁם
בְּאַמֶּת, יִהְיֶה זָהִיר וְזָרִיז לְהִתְקַרֵּב לְהָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן
מְבַרְסֵלֵב, אֲךָ יָדַעְתִּי נְאֻמָּה כִּי לֹא דֵי לִי שְׁלֵא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, אֲף
גַּם יִתְעוֹרֵר עַל־יַדֵּי־זֶה מַחְלֶקֶת גָּדוֹל גַּם עָלַי. וְאוּלַי יֵשׁ אֶחָד
שֶׁמֵּהָרֶחֶק בְּתִשׁוּבָה עַל־יַדֵּי, וְאַפְסִיד גַּם אֶת זֹאת עַל־כֵּן אֲנִי מְכַרְח
לְשֵׁתֶק בְּעֵינַיִן זֶה:

שֶׁלֹד (מִד) שְׁמַעְתִּי שְׁפַעַם אַחַת סֵפֶר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִמַּעֲלַת
הַמַּתְקַרְבִּים אֵלָיו זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁאִפְלוּ כְּשֶׁנִּשְׁתַּבֵּשׁ וְנִתְבַּלְבַּל
לְאַחַד דַּעְתּוֹ קִצְתָּ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲף־עַל־פִּי־כֵן הֵם חֲזָקִים בְּאַמוּנָה
שְׁלֵמָה בּוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה. וְסֵפֶר מֵאִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁהִיָּה צַדִּיק
גָּדוֹל, וְאָמַר עָלָיו רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה הָיָה לוֹ
תְּשׁוּבַת סֵפֶר הַקְּנָה. וְהִנֵּה מְבֹאֵר בְּסִפְרֵים שְׁמִי שֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה
זוֹ מְבַטֵּחַ לוֹ שְׁלֵא יִחַטָּא, וּבְעֵדוֹ, הִינּוּ בְּעֵד הָאִישׁ הַזֶּה, אֲנִי עָרַב
שְׁבוּדָאֵי לֹא יִחַטָּא. וַיְהִי הַיּוֹם וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתָּ הָאִישׁ הַנִּזְכָּר לְקִצְתָּ
וְגַבְרָה עָלָיו הַמָּרָה שְׁחוּרָה מְאֹד, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְפָנָיו זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה, וְסֵפֶר לוֹ הָאִישׁ הַנִּזְכָּר, שֶׁעִקַּר הָעֲצָבוֹת שְׁלוֹ הוּא מִמָּה
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (יוֹמָא לֵב): הֲלֵל מְחִיב אֶת הָעֲנִיִּים
אִם־כֵּן אֲבָדָה תִּקְוָתָם חַם וְשָׁלוֹם. רַק שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְחִיָּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּמָה שֶׁהוּא מְקָרֵב אֵלָיו זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁכָּחוּ גָדוֹל וְכוּ' וְהוּא
יִזְכֶּה אוֹתוֹ:

סדר לקויני עצות היומיומי:

סד רוחו של משיח נעשה רוח קנאה, והולך ומקנא בכל מקום שיש שם פגם נאוף. ואפלו במקום שאין שם נאוף גמור רק פגם בעלמא, הוא גם כן מקנא על ידי זה, כי לגדל הקדשה והטהרה של בחינת משיח אינו יכול לסבל אפלו פגם בעלמא של נאוף והוא מקנא על זה, רחמנא לצלן (שם).

סה כשהזוג דהינו האיש והאשה כשרים בלי שמין פסול וזוגם בכשרות ובקדשה גדולה, אזי נעשה על ידי זוגם יחודא עלאה וזוג שלהם יקר מאד מאד (שם).

סו על ידי תקון הברית יכול להוציא דבורי התפלה כחצים מן הקשת, ואז התחלת קרן משיח, ואז בא לקדשת שבת ונעשה בן חורין וזוכה לתכלית הידיעה, ואז פושט גופו המצרע, שהוא ממשכא דחויא, ולובש בגדי שבת, הינו גוף קדוש מגן עדן, ואז נתרומם מזלו וזוכה לעשר, ונתחזק יצרו הטוב ונתבטל העצבות והליצנות, ועל ידי זה הוא מקים את הנופלים לאהבות ויראות רעות והוא מקים אותם לאהבות ויראות קדושות ומעביר החשך מעיניהם, ואז עיניהם רואות נפלאות, ונחשב כאלו ברא את העולם. ועל ידי זה מעלין כל הבקשות והתחנות אשר מתפללין, ומעוררין הגאלה התלויה בלב לבטל שאור וחמין של יצר לב האדם רע שנשאר לו מנעוריו, ואז יכול להתלהב בלמוד תורה בשלהובין דרחימותא, ומים רבים, שהם אהבות ויראות חיצוניות, אי אפשר להם לכבות התלהבות הזאת, והשכינה היא מכסה בכנפיה על דמהון של ישראל באהבה הזאת, שלא ישלטו עליהם זרע מרעים שהם מי המבול, וכל זה זוכין על ידי תקון הברית כנ"ל (שם פג).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קנ"ד זכר מורה ר"ת ז"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" זכר זקן נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סז על-ידי פגם הברית קשה להאדם למצא את זונגו. ואפלו אם ימצא את זונגו, תהיה לו מנגדת ולא תהיה נוטה אחר רצונו. ועל-ידי פונות אלול מתקנים פגם הברית, ועל-ידי-זה יזכה למצא את זונגו ותהיה נוטה אחר רצונו (שם פז). ועין סוד פונות אלול בפנים סימן ו.

סח תקון גדול למקרה-לילה, חם ושלום, לומר עשרה קפיטל תהלים באותו היום, ואלו הן: (טז) מכתם לדוד. (לב) לדוד משכיל. (מא) אשרי משכיל אל דל. (מב) באיל תערג. (נט) למנצח אל תשחת. (עז) למנצח על ידותון. (צ) תפלה למשה. (קה) הודו לה' קראו בשמו. (קלז) על נהרות בבל. (קנ) הללו אל בקדשו. ומי שזוכה לאמרם באותו היום, אין צריך לפחד עוד מפגם הנורא של המקרה, חם ושלום, כי בודאי נתתקן על-ידי-זה (שם צב).

סדר שיחות הר"ן היפני:

קעו קדם ארץ ישראל אומר איני יכול לישן מחמת שקדם השנה באים ועומדים לפני כל הששים רבוא אותיות של התורה: קעז חזק את אחד להיות בשמחה ואמר שראוי לו לשמח בהשם יתברך ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמוך עלי כי אני יודע מגדלתו יתברך והזכיר אז הפסוק (תהלים קלה-ה): "כי אני ידעתי כי גדול ה' וכו' גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה גם חזק את אחד שישמח את עצמו אפלו בעסקי חל ואמר לו: בודאי כן הוא, שבתחלה צריכין לשמח עצמו במלי דעלמא בכל מה שיכולין, ואחר כך באין לשמחה אמיתית:

קעח פעם אחת עמדתי לפניו לעת ערב סמוך לתפלת המנחה והיה מסתכל בחלון בדרך השתוקקות נמרץ וכליון עינים ודבר

עָמִי מֵעַנֵּין הַיּוֹם שְׁחֹלְף וְעוֹבֵר מִהֶרָה עָנָה וְאָמַר: מַה שְּׁיֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, (וְאָמַר זֹאת בְּדֶרֶךְ הַפְּלָגָה, כְּלוּמַר שְׁיֵשׁ לוֹ הִרְבָּה מְאֹד לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר) וְהִנֵּה הַיּוֹם חוֹלֵף וְעוֹבֵר מִהֶרָה וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזֶה הַלָּשׁוֹן: וּוְאִם אֵיךְ הָאֵב צוֹ טַהוֹן אֵין דְּעַם עוֹלָם:

קַעֲט קָדָם הַסִּתְּלָקוֹתוֹ אָמַר שְׁכָבֵר הוּא עוֹמֵד עַכְשָׁו עַל מִדְרָגָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג יוֹתֵר בְּשׁוּם אַפֵּן כָּל זְמַן שְׁמִלְכָבְשִׁין בְּהַגּוֹף וְאָמַר שְׁמִתְגַּעְגַּע מְאֹד מְאֹד לְהַפְּשִׁיט גּוּפוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲמֹד עַל מִדְרָגָה אַחַת בְּשׁוּם אַפֵּן כִּי כָּל יְמֵי חַיָּיו מֵעוֹלָם לֹא עָמַד עַל מִדְרָגָה אַחַת אֲפִלּוֹ כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאִיזָה מִדְרָגָה עֲלִיזָה שְׂיִהְיֶה, אֲפִלּוֹ לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה, אֵף עַל פִּי כֵּן הָיָה מְחַפֵּשׁ יוֹתֵר עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרָגָה גְּבוּהָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכֵן הָיָה תָמִיד כָּל יְמֵי חַיָּיו כִּמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר וּלְבַסּוֹף הִגִּיעַ לְמִדְרָגָה גְּבוּהָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּתוֹךְ הַגּוֹף לְהַשִּׁיג יוֹתֵר בְּשׁוּם אַפֵּן וְעַל כֵּן הָיָה מְכַרְח לְהַסִּתְּלָק וְאָמַר בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן: אֵיךְ וּוְאֵלֵט שׁוִין גִּיגְעֵרִין דָּאֵם הָעֵמְדִיל אוֹיִם גִּיטָאֵן וּוְאֵרִין אֵיךְ קָאֵן אוֹיִף אֵיין מִדְרָגָה נִיט שְׁטִיין (כְּבָר רְצִיתִי לְפַשׁוּט כְּתַנְתִּי מִפְּנֵי שְׂאֵינִי יָכוֹל לַעֲמֹד עַל מִדְרִיגָה אַחַת):

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ד) אִם הַתְּנָה מֵע"ש עַל נֵר זֶה שִׁיטְלֵטְלֵנוּ מִשִּׁיכְבָּה מוֹתֵר לְטֵלְטְלוֹ אַחֵר שְׁכְבָה: הִגָּה וַיֵּשׁ אוֹמְרִים דְּלֹא מַהֲנֵי תִנְאֵי וְכֵן נוֹהֲגִין בַּמְדִּינוֹת אֵלוֹ וְדִין הַתְּנָאֵי עֵיין לַעִיל סִימָן תְּרַל"ח (הַג"א פֶּרֶק כִּירָה וּר"י ח"ב וְכֹל בּו) וְנוֹהֲגִין לְטֵלְטְלוֹ ע"י א"י וְאֵין בְּזֶה מִשׁוּם אִיסוּר אִמִּירָה לֹא"י הוּאִיל וְהַמְנַהֵג כֵּךְ הוּי כֹּאֵלוֹ הַתְּנָה עֲלִיו מִתְחַלָּה וְשָׂרִי כִנ"ל: (ה) נֵר שֶׁהַדְּלִיקוּ בַשַּׁבַּת לַחִיָּה וְלַחֹלָה וְיִלְדָה הַחִיָּה וְנִתְרַפָּא הַחֹלָה מוֹתֵר לְטֵלְטְלוֹ אִם כְּבָה וְהוּא הַדִּין לְמַדְלִיק בַּשַּׁבַּת בְּשׁוֹגֵג וְכְבָה שְׁמוֹתֵר לְטֵלְטְלוֹ: (ו) נֵר שֶׁלֹּא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קנו' - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צדני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הדליקו בו באותה שבת אפילו הוא של חרם דמאים ואפילו הוא של נפט דמסריח מותר לטלטלו דמוקצה מחמת מיאום מותר: (ז) מנורה בין גדולה בין קטנה אם היא של פרקים אין מטלטלין אותה דחיישינן שמא תפול ותתפרק ויחזירנה ונמצא עושה כלי ואפילו אם אינה של פרקים אלא יש בה חריצים סביב ודומה לשל פרקים אסור לטלטלה:

סימן רפא (א) אין לשחות בולך לבדך אנחנו מודים שאין לשחות אלא במקומות שאמרו חכמים. הגה ונוהגים שבשבת מאחרין יותר לבא לבית הכנסת מבחול משום דבתמיד של ימות החול נאמר בבקר ואצל שבת נאמר וביום השבת דמשמע איחור (מרדכי פרק כ"ב) ונוהגין להרבות בזמירות של שבת כל מקום לפי מנהגו ובכל דבר אם לא אמרו אין מחזירין אותו מלבד אם לא אמר לאל אשר שבת וכו' מחזירין אותו ויש להאריך ולהנעים בזמירות ואין למחות במאריך בהם אע"פ שהמוחה מכוין משום ביטול תורה (א"ז) ומכל מקום בשבת ויו"ט לא יאריך יותר מדאי כדי שיאכלו קודם שעה ששית כדלקמן סימן רפ"ח:

סימן רפב (א) מוציאין ס"ת וקורין בו שבעה ואם רצה להוסיף מוסיף. הגה והוא הדין ביו"ט מותר להוסיף על מנין הקרואים (רמב"ם פ' י"ב מה"ת ותשובת מהר"ם וב"י) ויש אומרים דביו"ט אין להוסיף (ר"ן פרק הקורא) וכן נהגו במדינות אלו מלבד בשמחת תורה שמוסיפין הרבה גם בכל יו"ט אין המפטירין ממנין הקרואים כדלקמן: (ב) מותר לקרות עולים הרבה אע"פ שקרא זה מה שקרא זה וחוזר ומברך אין בכך כלום: הגה ויש אוסרים (מרדכי סוף מגילה) וכן נהגו במדינות אלו חוץ מבשמחת תורה שנהגו להרבות בקרואים ונהגו כסברא הראשונה: (ג) הכל עולים למנין שבעה אפילו אשה וקטן שיודע למי מברכין אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד

הצבור: הגה ואלו דוקא מצטרפים למנין הקרואים אבל לא שיהיו כולם נשים או קטנים (ר"ן וריב"ש) ודין עבד כנעני כדין אשה אבל אם אמו מישראל מותר לעלות (הגהות מיימוני פי"ב מהל' תפלה) ואסור לקרות בראש מגולה ואין איסור לקרות ע"ה נכבד עשיר וגדול הדור לפני ת"ח כי אין זה בזיון לת"ח רק כבוד לתורה שמתכבדת באנשים גדולים (א"ז) וממזר מותר לעלות לס"ת (מהר"א מפראג) ועיין לעיל סימן קל"ז מסדר הקרואים: (ד) נוהגים לקרות שבעה ולגמור עמהם הפרשה ואומר קדיש וחוזר וקורא עם המפטיר מה שקרא השביעי. הגה וכן נוהגים ביו"ט שאין מפטיר ממנין הקרואים אבל בחול שאסור להוסיף על מנין הקרואים השלישי הוא מפטיר וביום שמוציאין ב' ספרים או ג' המפטיר קורא באחרונה וקטן יכול לקרות בפרשת המוספין או בד' פרשיות שמוסיפין באדר וכן נוהגים (ר"ן ומרדכי פרק ב' דמגילה) אע"פ שיש חולקים ואומרים קדיש קודם שעולה המפטיר ואין חילוק בזה בין הוסיפו על מנין הקרואים או לא ובין מוציאין ס"ת א' או ג' (ב"י בשם הר"ר ישעיה והרא"ש ורבינו ירוחם):

סדר לקוי תפלות היומי:

תשכו: ותזכנו לקדשת שבת בשלמות ועל ידי זה תתן לנו יד ושם בביתך ובחומותיך, כמו שכתוב: "ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם, טוב מבנים ומבנות, שם עולם אתן לו, אשר לא יכרת" ותזכנו להעמיד תלמידים הרבה, ותתן לנו חכמה ושכל דקדשה, שנזכה לידע איך לדבר עם כל אחד ואחד, ולכלל דברנו במשפט, באפן שלא יזיקו להם דברינו, רק יעזרו אותם לשמך ולעבודתך באמת, ויטו לבבם אליך וישובו כלם בתשובה שלמה לפניך, כרצונך הטוב:

תשכו: ותזכנו לשם טוב, ותגדיל שימנו עד עולם, ותרחם עלינו ותשמר אותנו תמיד מעון הפעם ולא אכעוס על שום דבר ולא על

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קנח - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שׁוֹם אָדָם לְעוֹלָם וְלֹא אֶטְרֵף נַפְשִׁי בְּאִפִּי חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה בְיָדִי
אֵל זָר וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר, שְׂזֵה נְאֻמָּר עַל הַכּוֹעִם שֶׁהוּא
בְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הַרְגָזוֹ וּמִן הַקְּפָדָנוֹת
בְּתַכְלִית הַשְּׂמִירָה, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל מַה
שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָךְ עַל־יָדַי עֶזְרָת הַכַּעַס מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי אַתָּה
יּוֹדֵעַ שֶׁמִּדָּה רָעָה זֹאת נִתְאַחֲזָה בָּנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד אֲשֶׁר אֲבַדְנוּ עַל
יָדָהּ מַה שֶׁאֲבַדְנוּ:

תִּשְׁכַּח: חוֹם וְחַמֵּל עָלַי וְהִטִּיבָה עִמָּדִי בְּטוֹבָךְ הַגָּדוֹל וְזִכְנִי לְהִיּוֹת
טוֹב לְכֹל, וְלֶאֱחֹז בְּמַדוּתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה חַנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ
אִפְּיִם וְרַב חֶסֶד וְטוֹב וּמִטִּיב לְכֹל, וְאַהֲבִיָּה נְשָׂמָר מִכָּל מִינֵי כַּעַס
וְקִפְדוֹת שְׁלֵא יַעֲלוּ וְלֹא יִבּוֹאוּ וְלֹא יִגִּיעוּ לְלִבִּי כָּלֵל, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
שִׁפְעַת הַעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה וְיִתְגַּדֵּל שִׁמְנוֹ וְנִפְשָׁנוּ עַל יָדֶיךָ זֶה, עַד
שִׁיתְּאוּ נַפְשׁוֹת רַבִּים לְהַכָּלֵל בְּנִפְשָׁנוּ, וְיִתְקַרְבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת עַל
יָדֶיךָ זֶה וְתִגְדִּיל הַשֵּׁם וְהַנֶּפֶשׁ דְּקִדְשָׁה עַד עוֹלָם וְיִקְיָם מִקָּרָא שְׁכַתוֹב:
"לְשִׁמָּךְ וּלְזִכְרָךְ תֵּאֵוֹת נַפְשִׁי":

תִּשְׁכַּח: וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִהַרְשָׁעִים שֶׁאֲסוּר לְקַרְבָּם תַּחַת כִּנְפֵי
עֲבוּדָתְךָ, אֲשֶׁר הֵם יְכוּלִים לְהוֹרִיד חֵם וְשָׁלוֹם אֶת הַמְּקַרְבָּם
מִמִּדְרָגָתוֹ, וְלֹא נַעֲסֵק עִמָּהֶם לְקַרְבָּם כָּלֵל, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין בָּנוּ
דַּעַת לִידַע אֶת מִי לְבַחֹר וּלְקַרֵּב וְאֶת מִי לְרַחֵק, רַק עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ
סוֹמְכִים וְנִשְׁעָנִים בְּחַסְדֶּךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, וְכַרְצוֹנְךָ נַעֲשֵׂה:

תִּשְׁל: אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵי בְּרַחֲמִים, וְזִכְנִי לְמִשְׁפָּט
דְּקִדְשָׁה, לְשִׁפְט עֲצָמֵי בְּכָל עֵת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שִׁיתְּעוֹרֵר אֵשׁ
הַמִּשְׁפָּט, וְיִשְׂרֹף כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָז בִּי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּלוֹ טוֹב בְּאַמֶּת,
וְתִעֲזָרֵנִי לְקַרֵּב נַפְשׁוֹת רַבִּים אֵלֶיךָ, וּלְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ תָּמִיד, וְיִגְדֵּל
שִׁמָּךְ עַד עוֹלָם וְאַזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לִי חֵלֶק טוֹב בְּהַיִּכַּל הַקְּדוֹשׁ הַנִּבְנָה

על ידי עושי רצונה, המקרבים רחוקים לעבודתך באמת, ותבנה עירך ירושלים במהרה בימינו תבנה ותכונן בגשמיות וברוחניות עיר הקדש "קרית נאמנה מלאתי משפט", ותבער ותשרף ותכלה ותבטל כל הרע והטמאה מן העולם ויקים מהרה מקרא שכתוב: "בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה', ונקוו אליה כל הגוים לשם ה' לירושלים, ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע" ונאמר: "ציון במשפט תפדה, ושביה בצדקה" ונזכה לשוב אליך באמת ולהחזיר אחרים בתשובה ולא יזיק לנו לעבודתנו כלל העסק שנעסק לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע כי פונתנו בזה לטובה, למען שמך לבד באמת:

תשלא: חוס וחסל ורחם עלי, והכן צעדי ומעגלי לעשות רצונה בלבב שלם, "תמוך אשורי במעגלותיה בל נמוטו פעמי, נפשי ישוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו יהי חסדך ה' עלינו, כאשר יחלנו לך יהי ה' אלקינו עמנו, כאשר היתה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ויהיו דברי אלה אשר התחננתני לפני ה' קרובים אל ה' אלקינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו, למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים אין עוד":

תפלה ס תסלז: "ה', שמעתי שמעה יראתי ה', פעלך בקרב שנים חייהו, בקרב שנים תודיע, ברגז רחם תזכר, יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות, סמר מפחדך בשרי, וממשפטיך יראתי, מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה, כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמותך, אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו, על פן מפניו אבהל אתבונן ואפחד

